

nes jeg dog virkelig, at det er at røkke ved Loven, at man nu netop gaaer en heel anden Vej end den, der er antydet. Jeg kunde, virkelig ønske at see, hvorledes det af mig citerede Punktum nogenstunde kan komme til Anvendelse uden i Tilfælde som det foreliggende. Naar nogle ærede Medlemmer med Oprigtighed have erkjendt, at det ogsaa virkelig er at røkke ved Loven, idet man overhovedet nu bør gaae videre, end hvad i 1857 opstillede, saa vil jeg derimod sige, at dersom en saa gennemgribende organisatorisk Lov, en saa stor Reform, i 1857 er bleven gjort saaledes, at der allerede nu skulde være Tale om at gaae bethdeligt ud over, hvad der dengang blev slaaet fast, saa har man virkelig dengang gjort denne Reform paa en høist uforfvarlig Maade. Thi det er dog en anerkjendt Sætning, at en Lov, og navnlig en organisatorisk Lov, bør være saaledes, at den ikke allerede efter 7 eller 8 Aars Forløb er antiqueret. Hvis man ikke har Taalmodighed til at lade det vundne Standpunkt befæste sig, inden man, plaget af ideale Anfægtelser, hurtigt vil ile videre, da bringer man aldrig roligere og ordnede Forhold tilveie. Jeg for mit Vedkommende er derfor af den Formening, at vi ikke nu allerede bør gaae udenfor det Vundne. Jeg seer ikke nogen egentlig Grund til, at der ikke skulde kunne komme en Overenskomst istand imellem Kjøbenhavn og Frederiksberg. Der kan tidligere have været ført Underhandlinger, hvor der kan have været Paastaaelighed paa begge Sider; men det bør komme til en Forstaaelse, hvorved begge Parters Tarv og Ret afveies. Hvad enten man vil kalde det en Optagen i Kjøbenhavn, eller hvorledes man vil, saa bør der komme en Slags Heelhed ud af disse to Communer, i alt Fald for Næringsforholdenes og de i Forbindelse dermed staaende Tings Vedkommende. Derfor behøver ingenlunde det Tilfælde nødvendig at indtræde, at Frederiksberg indlemmes i Kjøbenhavn paa den Maade, at Indkomststat, Grundstat efter den uligelige Kjøbenhavnske Fordelingsmaade, og alt Saabant i fuldt Maal gjøres gjældende paa Frederiksberg; men derimod kan man meget vel træffe Overenskomst angaaende mangehaande Institutioner, med Hensyn til hvilke der nu hersker en høist slade-

lig Ueensartethed. Og det er den eneste Maade at tvinge saadan deelviis Sammensmeltning eller Sammenarbeiden frem paa. Det ærede Medlem for Solbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) talte om Drosfeludskenes forskjellige Behandling, om Tjenestepigerens Kurve o. s. v., og det var meget morsomt; men det er dog meget vigtigere at faae Uligheden affkaffet end at beholde den for at kunne vække Latter med den. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. B. Nimestad), der sandt mine Bemærkninger saa overordentlig urigtige, meente, at det ene Rigtige var at gjøre hele Landet til een Kjøbstad. Ja deri har han Ret: det Maal, vi skulle stræbe efter, er, at hele Landet kan blive eensartet; men det opnaaes netop ikke ved, at man nu allerede forlader Næringsloven i enkelte Punkter og derved vælker endnu større Misforhold mod denne Lov, inden vi ret have forbyttet det Stykke, vi have faaet. Kunde det hele Land blive een Kjøbstad, saa burde ogsaa Byrderne fordeles ligeligere, saa burde det være saaledes, at det øvrige Land havde lignende Forpligtelser som Kjøbstæderne, og disse have i mange Henseender ved Lov paatvungne større Byrder end Landet, saaledes med Hensyn til Skolevæsenet, Fattigvæsenet, Brolægningvæsenet, Indquartering o. s. v. Jeg maa derfor kun fastholde, at man efter min Formening ved den foreliggende Lov i et meget væsentligt Punkt rokker ved den Ordning, der er truffen i 1857. Jeg fastholder, at der endnu er Noget, som hedder Kjøbstæder, og at disse Kjøbstæder have Noget, som de have en Ret til indenfor en vis Kreds at kunne forbeholde sig. Det er derfor, disse Sikkerhedsbelter ere givne, og den Ordning, som skal give Frederiksberg en udvidet Næringsfrihed, bør ikke skee derved, at man tilføder en Kjøbstad ved Siden af en Kjøbstad, men derved, at man lader Territoriet, saavidt som nødvendigt er for at danne en Eenhed, smelte sammen.

J. M. Hansen: Det er ganske naturligt, at Tanken, naar man seer paa dette Forflag, kommer til at bevæge sig om, hvad Indflydelse det muligt kunde have paa den fremtidige Udvikling af Næringsvæsenet her i Landet,